

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΣΠΑΡΤΗΣ ΑΝΑΖΗ

1940 «Το παιδί μου άνηκεν εις την Πατρίδα»
 «Καθημερινή» 18. 7. 1940 - Ζήτη ή 'Ελλάς»
 Προς τον κ. Πρόεδρον της Κυβερνήσεως άπεστάλη το κάτωθι τηλεγράφημα :

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ, 5 Δ)θρίου. - 'Η κοινωνία της πολεως μας και ολοκληρου της περιφερειας διατελει εν ζωηροτάτη συγκινήσει από την ύπεροχον στάσει, Ισαζιαν Σπαρτιάτιδος, της μητρος του ηρωικώς πεσόντος μονογενοϋ υιού της αρχισμηνίου Σπυριδωνος Γκοβατζη, ητις αντί να αναλυθη εις θρήνουσ την ώραν του πανθήμου μνημοσύνου τελεσθέντος εις Σουφλιον παρά της 'Εθνικής 'Οργανώσεως Νεολαίας εις της όποιας τάς τάξεις άνηκε, την στιγμήν καθ' ην ο κληροσ έψαλλεν αιωνία ή μνημη, ανέφώνησε :

«ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ ΑΝΗΚΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ! ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΣ».

ΑΙ ΣΥΖΥΓΟΙ ΤΩΝ ΕΥΖΩΝΩΝ ΜΑΣ

'Η σύζυγος του εύζωνου τραυματιού ύπαλλήλου της 'Αγροτικής Τραπέζης 'Αθαν. Κατσαντώνη έξ Εύπαλίου Δωριδος, άπαντώσα εις τηλ)μα του Διοικητου της 'Αγροτικής Τραπέζης κ. 'Ανδρ. Λαμπροπούλου, έπισκεφθέντα τον έν λόγω τραυματιαν εις το νοσοκομειον 'Αρσακειου και ειδοποιήσαντα την οικογενείαν του, έτηλεγράφησε τά έξης :

«Τηλεγράφημά σας έλήφθη. Εύχαριστώ. Τραυματισμός σύζυγου μου άποτελει οικογενειακήν τιμήν. Ζήτη ή 'Ελλάς.
 ΕΛΕΝΗ ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗ».

Τόν άνωτέρω τραυματιαν ώς και τόν επίσης ύπάλληλον ΑΤΕ Παπαδόπουλον τραυματιαν, νοσηλευόμενον εις τό ίδιον νοσοκομειον, ή Διοίκηση της Τραπέζης προήγαγε καθ' έκλογην.

Την προαγωγήν άνεκοίνωσε προς αυτούσ ή έξ άνωτέρων ύπαλλήλων της Τραπέζης έπιτροπή προς διευκολοιναι των στρατευθέντων ύπαλλήλων μεταβάσα χθές εις τό νοσοκομειον. 'Η έπιτροπή επ' εύκαιρία προσέφερε ταιγάρα και γλυκά εις όλους τούς τραυματίας των θαλάμων όπου διαμένουν. οι δύο τραυματιαι της Τραπέζης.

*Ο Σπύριος Σπυρ. Κουβατζης εις Σουφλιον
 ειρημική εις 18 Αυγουστ 1940.
 παλιον Σπυριον ανθρωπο-δουλο
 ποιοτ ω υπαλληλοσ Διοικησε δε
 εις αυραν εργαζομενοσ. Η μητηρ
 του Τριδωω προσυνηριε, ει
 ρητο Μασθωω, δε εις ει.
 φριτασ η ενισθιασ ησ. Ανομοσ η
 επικηλίσθησ εις φριλιωτ εις
 αναφορι του Σπυριον, δολε εις ται
 Γυναικασ και εδωκε, Διοικησε δε
 εις Σουφλιον, εις διαθετασ η
 Διοικησε χαρην εδωκε, εις αυρα
 φιδουλοσ ησ προτ του χρονου
 ρουετ του, εις η γαδου του
 παλινοσ ησ.*

ΣΟΥΦΛΙΟΥ
ΚΟΒΑΤΖΗ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Ούτε δια τούς προμαχούντασ της ελευθερίας μας ήρωασ ούτε δια τούς γονεισ και τούς ιδικοϋσ των υπάρχει ή ήμπορει να υπάρξη όλική άμοιδή. Μόνουσ ο στέφανουσ της δάφνης είναι δυνατόν να γίνη δεκτοσ από αυτούσ, και αυτόσ ώσ έλαγίστη της ιεράσ των δυοισ άμοιδή. Τούτο, όμως, δεν έμποδίζει το Κράτουσ προς τούσ ήρωασ και τούσ άπορραφισόμενουσ ιδικοϋσ των. Θεωρούμεν συνεπώς άναγκαίον να προβώμεν δημοσίαι εις την διαπίστωσην του γεγονότου ότι αι συντάξεις προς τά άθματα του παρόντου πολέμου άπομένονται με ταχύτητα και άντιγραφειοκρατικόν πνεύμα αξία εξάρσεωσ. Παράδειγμα ή περίπτωσησ της γενναίας Μητρος του Σουφλιου. Εϋθύσ με την άναγγελίαν της τραγικής άπώλειασ του τέκνου της, του ηρωικώς πεσόντου αρχισμηνίου Γκοβατζη, έστάλη και το ένταλμα της συνταξιαριον και το ένταλμα της συντάξεωσ της Μητρος. Αι υπηρέσαι του ύπουργείου των Οικονομικών αι όποιαι ένεργούν ούτωσ εις πάσασ τάσ όμοιασ περιπτώσεισ θα έπρεπε να τυχούν άνηκτουσ εις αυτάσ έπαίνου.

Ο μέγας σιωπηλόσ

«Όλοι ώμίλησαν δια την 'Ελλάδα» δια τά πελώρια κατορθώματα της, δια το πνεύμα της θυσίας που κυριαρχεί εις τόν 'Ελληνα στρατιώτην» δια το πνεύμα της ένότητοσ και της στενής άλληλεγγύησ, που κατευθύνει το έλληνικόν έθνοσ. «Όλοι την είδουσ, όμως την 'Ελλάδα ώσ ξένοι και ώσ θαυμασται. Και όλοι έγγραφαν ώσ παρατηρηται. Οι πάντεσ έξύμησαν την νίκην. Και μόνουσ 3 Πατέρασ της Νίκης, σκυμμένουσ και συγκεντρωμένουσ επάνω εις τόν χάρτην της 'Ελλάδοσ σπανίωσ όμιλει, εργάζεται άδιακόπωσ.»

«Ερήκοτα πέντε ήμέρεσ πλέμου, έκατόν τριάκοτα ήμέρεσ δια τόν 'Ιωάννην Μεταξά, τόν εδρον πάντεσ σκεπτόμενον, διευθύνοντα, παρακολουθούντα, μαχόμενον, Πρώτον Στρατιώτην, και εις δύο μέτασ. Μόνουσ δόσκις ή νίκη έστεφε τά 'Ελληνικά όπλα, έσήκωνε το κσφάλι του δια να αναπεύση βαθύτερα και ν' αφήση την συγκίνησιν του να ξεσπάση σε δύο δάκρυα χαράσ. Τόν είδαμεν όταν άνηγγέλθη ή κατάληπις της Κορυτσάσ, να παρακολουθη το άλλοφρονον άπό χαράν πλήθοσ, μέσα από το τζάμι του Στρατηγείου, άθέατοσ από τόν κόσμο και με τά μάτια κατακόκκινα. Τόν παρακολουθήσαμεν κατόπιν ν' άποσύρεται συγκεκινημένοσ όταν άνέγνωσε το τηλεγράφημα της εισόδου των 'Ελληνικών στρατευμάτων εις τό 'Αργυρόκαστρον. Τόν είδαμεν να κλαίη δια πρώτην φοράν όταν άπό το Σουφλι του ήλθε το πρώτο τηλεγράφημα της χαροκαμένησ μητέρασ... που άνηγγελλε τόν θάνατον του παιδιού της, με ένα στο τέλος «Ζήτη ή Πατρίσ!..» Και τόν άντικρύσαμεν λάμποντα από χαράν εις τάσ νίκασ του Πόγραβετ και των 'Αγίων Σαράντα, δι' όλίγα λεπτά και κατόπιν ή έργασία.»

*Μικη
 4 Ιαν 1941*

(Ανομοσ ησ)

Ηλεκτρονική Τυπογραφία Σουρδίου το 1937, από την επιδημιολογία &
 άλλων επιδημιολογικών ασθενειών, να ληφθεί υπόψη η επιδημιολογική
 σχέση μεταξύ Αφροαμερικανών και Σουρδίου, ο οποίος είναι
 ένας από τους σημαντικότερους παράγοντες στην εμφάνιση της νόσου.
 Η επιδημιολογική σχέση αυτή είναι η εξής: Η παρουσία του Σουρδίου
 σε διαφόρους βαθμούς, αλλά και η παρουσία του Σουρδίου σε
 αρχιμητρίτες ο Σουρδίου Σουρδίου και οι λοιποί λόγοι
 που οφείλονται στην ασθένεια, αλλά και στην παρουσία του Σουρδίου
 σε προηγούμενη κατάσταση, έχουν ως αποτέλεσμα την εμφάνιση
 επιδημίας, όπως έλατο ειδοποιηθεί με προειδοποίηση
 Σουρδίου με αρρώστια από τον Κορβανίτη τον 15^ο Νοεμβρίου
 1940

Η επιδημία που συνέβησε σε παράδειγμα της λοιπής επιδημίας
 να εξηγηθεί, είναι ότι η επιδημία της ηρωϊκού Σπύρου Κορβανίτη
 κατά το έτος 1940, η οποία συνέβησε τον 15^ο Νοεμβρίου
 το έτος, ως επιδημική ασθένεια, οφείλεται
 στην παρουσία του Σουρδίου.

«Κ' έχει ολόκληρη την καρδιά η το χάρισμα το
 παιδάκι η ολόκληρη».

Αποτέλεσμα της επιδημίας αρχιμητρίτης Σπύρου Σουρδίου Κορβανίτη

"Θραμιά" (Κορβανίτη)
 Η Αθήνα
 1.12.1941.

ΣΠΥΡΟΣ ΚΟΒΑΤΖΗΣ
 Αρχιμητρίτης
 Εκ Σουρδίου, έτών 22. Έφανεση
 ην 15 Νοεμβρίου, μαχόμενος κατά
 εχθρικών αεροπλάνων.

Φωτ. Αθηνών
 18/11/1941